

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 8655/2021
25.01.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Радмила Крстић Босанац, адвокат из ..., против противника предлагача Град Крушевац, кога заступа Правобранилаштво Града Крушевца, ради утврђивања накнаде за експроприсану непокретност, одлучујући о ревизији предлагача, изјављеној против решења Вишег суда у Крушевцу Гж 652/21 од 08.07.2021. године, у седници одржаној 25.01.2023. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија предлагача изјављена против решења Вишег суда у Крушевцу Гж 652/21 од 08.07.2021. године.

ОДБИЈА СЕ захтев противника предлагача за накнаду трошкова одговора на ревизију.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Основног суда у Крушевцу П 157/19 од 09.09.2020. године, ставом првим изреке, противник предлагача је обавезан да предлагачу по основу накнаде за експроприсане непокретности (ближе одређене у овом ставу изреке) исплати укупно 4.453.000,00 динара са законском затезном каматом од 09.09.2020. године као дана доношења решења до исплате, а на основу решења надлежног органа управе – Градска управа Града Крушевца, Одсек за стамбено комуналне и имовинско правне послове бр. ../2019 од 03.10.2019. године. Ставом другим изреке, одбијен је предлог предлагача у делу којим је тражио да се на досуђени износ накнаде из става првог изреке исплати законска затезна камата почев од 18.08.2020. године до 09.09.2020. године. Ставом трећим изреке, противник предлагача је обавезан да предлагачу накнади трошкове ванпарничног поступка од 147.750,00 динара. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев противника предлагача за накнаду трошкова ванпарничног поступка.

Решењем Вишег суда у Крушевцу Гж 652/21 од 08.07.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба предлагача и потврђено првостепено решење. Ставом другим изреке, одбијен је захтев противника предлагача за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену предлагач је изјавио ревизију, због битне повреде одредаба ванпарничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Противник предлагача је поднео одговор на ревизију, захтевајући накнаду за трошкове састава.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачке 4. и 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... и 18/20), у вези члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник РС“, број 45/13... 106/15), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 4. ЗПП, прописано је да је ревизија недозвољена ако лице које је изјавило ревизију нема правни интерес за подношење ревизије.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да се ревизија може изјавити и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно завршен, али применом става 2. истог члана, ревизија против решења није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде, што значи да је условљена граничном вредношћу за изјављивање ревизије, прописаном чланом 403. став 2. ЗПП.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Предлог ради одређивања накнаде за експроприсану непокретност поднет је 29.11.2019. године и у њему није наведена вредност предмета спора, а предлагач је прецизирао захтев на рочишту одржаном 09.09.2020. године на износ од 107.160 евра у динарској противвредности. Побијаним решењем потврђено је првостепено решење којим је одређена је накнада за експроприсане непокретности од укупно 4.453.000,00 динара, што чини противвредност 37.871,93 евра према средњем курсу НБС на дан преиначења (1 евро = 117,5805 динара).

Имајући у виду да се у конкретном ради о имовинско-правном поступку, који се односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност, према средњем курсу НБС на дан преиначења предлога не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија противника предлагача недозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Такође, како је у конкретном случају правноснажним решењем, које предлагач ревизијом побија усвојен захтев предлагача, да је предлагач у жалби на првостепено решење предложио да другостепени суд усвоји жалбу, преиначи првостепено решење и усвоји у целости предлог предлагача и противника предлагача обавезе да му по основу накнаде за експроприсану непокретност исплати 107.160 евра у динарској противвредности, са припадајућом каматом, али није предложио да суд одлучи у смислу одредбе члана 356. став 1. ЗПП (која се у смислу члана 366. став 1. примењује и на решења) и донесе допунско решење којим би се одлучило о осталом делу захтева и то: од досуђених 4.453.000,00 динара (противвредност 37.871,93 евра) па до тражених 107.160 евра, то сагласно цитираној одредби члана 410. став 2. тачка 4. ЗПП, правноснажно решење предлагач не може побијати овим ванредним правним леком због недостатка правног интереса.

На основу члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП и члана 30. став 2. ЗВП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је одбио захтев противника предлагача за накнаду трошкова за састав одговора на ревизију, с обзиром да нису били нужни за вођење овог поступка, у смислу члана 154. став 1. ЗПП, због чега је у смислу одредбе члана 165. став 1. ЗПП, у вези члана 30. став 2. ЗВП одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић